Enderrock | | Actualitzat el 29/12/2017 a les 07:00

30-21

30.

DONALLOP
Misteris de sa vida
(Mésdemil)

Produït per Paco Loco, amb capacitat innata per atreure l'escena *indie*, el tercer àlbum del duet mallorquí resident a Solsona és pop-folk quotidià amb repunt elèctric. Vivaç i altament seductor, es revela com un misteri vital.

29.

BRIGHTON 64
El tren de la bruja
(BCore Disc)

El pop i la literatura s'uneixen en aquest disc dels barcelonins, gran fita de la seva segona joventut. El fil conductor parteix d'una història exclusiva de l'escriptor català Carlos Zanón, i la música és delirant i sense precedents.

28.

XAVI SARRIÀ
Amb l'esperança entre les dents
(Propaganda pel Fet!)

Sorprenent i exultant faceta de l'ex-**Obrint Pas** que manté l'essència de la mítica banda del sud, però amb un peu a la cançó d'autor més festiva i l'altre amb una banda rockera.

27.

PANTALEÓ
L'apartament
(Petits Miracles)

La veu melòdica brillant de Gerard de Pablo reuneix tots els ingredients d'un pop-rock càlid i estereoscòpic. Les cançons suren en un estadi d'alegria i malenconia vibrant. Nou cançons que conjuguen una lírica intensa.

26.

LES SUEQUES
Moviment
(El Genio Equivocado)

Desenfadades, eclèctiques, irreverents... **Les Sueques** desperten simpatia per una posada a escena que recorda la frescor vuitantera, tant pel so com per la imatge. Però més enllà de l'estètica, *Moviment* ha representat un salt valent cap endavant, que han assolit amb èxit gràcies a la producció de la britànica Margo Broom. El quartet barceloní és sinònim de pop colorista i punk eixelebrat, i defensa cançons d'aquelles que no et pots treure del cap, i que són tan encomanadisses com màntriques.

25.

TARDOR
Patraix
(Primavera d'Hivern)

La banda de la capital valenciana s'implanta com un dels emblemes pop del panorama del sud. Després de facturar pop-rock alternatiu als dos primers treballs, al seu estimat barri de Patraix han trobat l'escalf del pop lluminós. **Tardor** es consolida amb un tercer disc que ha estat també de retrobada per als membres del grup, músics que havien mantingut l'essència de la banda des de la diàspora per tres ciutats, París, València i Brussel·les, a l'anterior *Ciutat invisible* (Mésdemil, 2014).

24.

PAU VALLVÉ
Abisme cavall hivern primavera i tornar
(Right Here Right Now)

El polifacètic músic barceloní s'alça com un artista que controla totes les fases de la seva obra musical, tant a nivell artístic com gràfic, discogràfic o estructural. Per sobre de tot, **Pau Vallvé** és apreciat pel segell propi i genuí del seu imaginari creatiu, una vàlua importantíssima en la música. El doble disc s'emmarca en una etapa de maduresa emocional i sonora, farcida d'elements filosòfics i personals, de llums i ombres, flors i tenebres. Peripatètic.

23.

MARIA DEL MAR BONET
Ultramar
(Picap)

La cantautora mallorquina és una de les veus catalanes més internacionals. En el cinquantè aniversari de la seva carrera ha establert una ruta sonora amb Cuba, amb tretze cançons que uneixen el Carib i el Mediterrani: jazz llatí, boleros, cançó clàssica, tradicional... Tot un compendi de testimonis sonors que fan de **Bonet** una artista total. La seva estada a Cuba es trasllada al disc amb les col·laboracions de l'**Orquestra Simfònica Nacional de Cuba**, **María Victoria** o **Beto**

Guedes. Única.

22.

L'HEREU ESCAMPA
Pren la matinada
(Famèlic)

La música creix amb qui l'escriu, i això mateix es pot percebre en els onze temes creats per Carles Generó (guitarra) i Guillem Colomer (bateria). El jove duet manlleuenc ha après a dominar amb naturalitat quan a una cançó li cal ser demolidora o moure's als mitjos temps. Si bé *Pren la matinada* està envoltat pels aires de tristesa, les tonalitats majors s'alcen amb major vehemència

sonora com un espetec. Vibrant i poc ortodox, **L'Hereu Escampa** ja és una aposta a la qual seguir la pista.

21.

ANÍMIC
Skin
(BCore Disc)

La darrera referència de la banda de Collbató és arriscada i aclaparadora. Hi ha molts canvis que fan d'**Anímic** una proposta que no es pot escoltar des de la zona de confort. A *Skin* hi guanya presència vocal Louise Sansom, fins ara bateria del grup, mentre que **Ferran Palau** queda en segon terme. Tot i que hagin escollit l'anglès com a llengua vehicular de tots els versos, la gran sorpresa és descobrir **Anímic** immersos en l'electrònica, un rumb sonor nou, engrescador i seductor. Vitalistes.